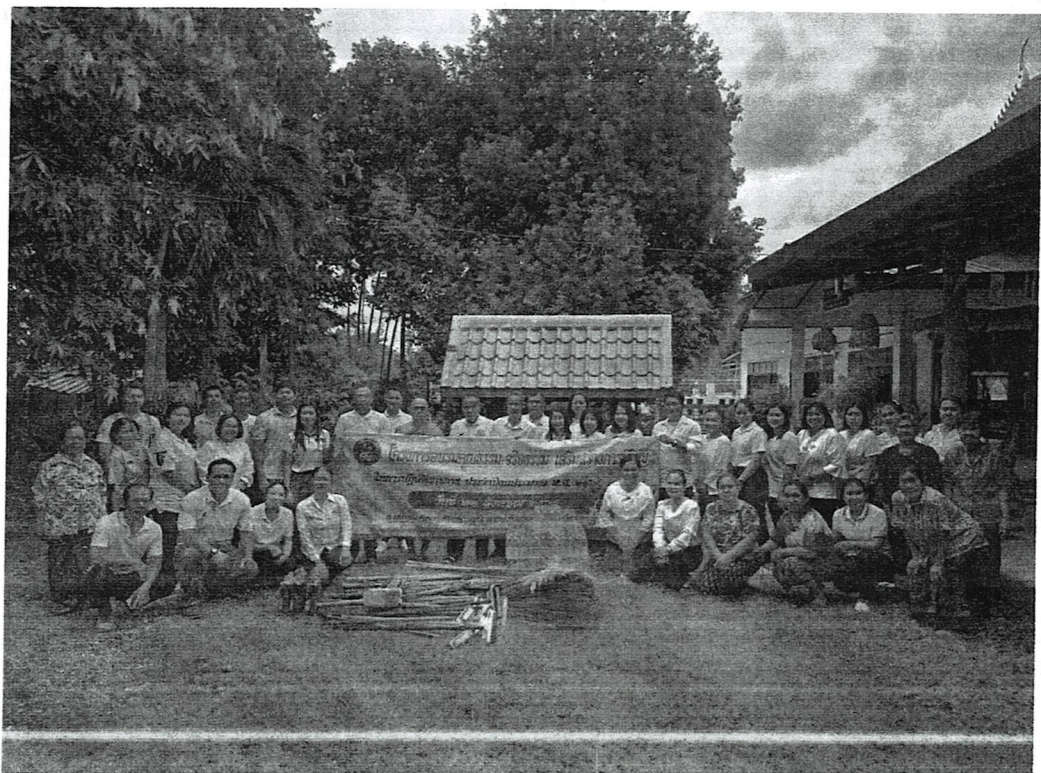

รายงานการดำเนินโครงการอบรมคุณธรรม – จริยธรรม เสริมสร้าง
การมีวินัยในการปฏิบัติราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘
ในวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๘

งานการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัด
องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขาว
อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี

รายงานการดำเนินโครงการอบรมคุณธรรม – จริยธรรม เสริมสร้าง
การมีวินัยในการปฏิบัติราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘
ในวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๘

งานการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัด
องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขาว
อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขาว

ที่ อด ๗๑๗๐๑/

วันที่ ๒๗/สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอรายงานการดำเนินโครงการและการประเมินผลการจัดโครงการฝึกอบรมคุณธรรม - จริยธรรม เสริมสร้างการมีวินัยในการปฏิบัติราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

เรียน นายกององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขาว

เรื่องเดิม

ตามที่ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขาว ได้จัดทำโครงการอบรมคุณธรรม - จริยธรรม เสริมสร้างการมีวินัยในการปฏิบัติราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ในวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๘ ณ วัดบัวจุ่มบ้านขาว หมู่ที่ ๑ ตำบลบ้านขาว อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี เพื่อเป็นการส่งเสริม พัฒนา ปลุกจิตสำนึกที่ดีให้คณะผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล พนักงานส่วนตำบล และพนักงานจ้าง มีวินัย คุณธรรม จริยธรรม เข้าใจหลักธรรม สามารถนำหลักคุณธรรม จริยธรรม ศีลธรรมจรรยา ไปประพฤติปฏิบัติ พัฒนาจิตสำนึกการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ดี นั้น

ข้อเท็จจริง

บัดนี้ โครงการฯ ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว ในวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๘

ระเบียบ/ข้อกฎหมาย

ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมและการเข้ารับการฝึกอบรมของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๗ หมวด ๑ บททั่วไป ข้อ ๑๑

ข้อเสนอแนะ

เพื่อให้การดำเนินการโครงการเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ครบถ้วนทุกกระบวนการ ถูกต้องตามระเบียบ ข้าราชการ นางสาวศรีประภา อุกภัยพรหม ตำแหน่ง นักทรัพยากรบุคคล จึงขอรายงานการดำเนินโครงการและการประเมินผลการจัดโครงการฝึกอบรมคุณธรรม - จริยธรรม เสริมสร้างการมีวินัยในการปฏิบัติราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ รายละเอียดตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(ลงชื่อ)

(นางสาวศรีประภา อุกภัยพรหม)

นักทรัพยากรบุคคล

ผู้รายงาน

ความเห็นหัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป.....

-เพื่อโปรดทราบ

(นางสาวนฤทัย กลางเสนา)

หัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป

./ความเห็น...

ความเห็นหัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขาว..... *อินลา*

(นางนภสร อินลา)

หัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขาว

ความเห็นรองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขาว..... *ศักดิ์ดา*

(นายศักดิ์ดา ประเทศเสนา)

รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขาว

ความเห็นปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขาว..... *รักศักดิ์*

(นายรักศักดิ์ แก้วรอด)

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขาว

ความเห็นรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขาว..... *จรัญ*

(นายจรัญ แก้วมหาดไทย)

รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขาว

ความเห็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขาว..... *คำบุ*

(นายคำบุ ต้าดา)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขาว

สรุปผลการดำเนินโครงการอบรมคุณธรรม - จริยธรรม เสริมสร้างการมีวินัยในการปฏิบัติราชการ

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

ในวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๘

ณ วัดบัวจุ่ม บ้านขาว หมู่ที่ ๑ ตำบลบ้านขาว อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี

๑. เป้าหมายผู้เข้าร่วมโครงการที่กำหนดไว้ ๗๖ ราย
๒. มีผู้เข้าร่วมโครงการ จำนวน ๗๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ ของจำนวนเป้าหมายที่กำหนดไว้ชาย ร้อยละ ๔๗.๔๐ หญิง ร้อยละ ๕๒.๖๐
๓. ผลการประเมินโครงการฯ มีรายละเอียด ดังนี้
 - ๓.๑ ความเหมาะสมของเนื้อหา ได้คะแนนเฉลี่ย ๔.๖๘ อยู่ในระดับ มาก
 - ๓.๒ ความรู้ความสามารถในการถ่ายทอด/สื่อสาร/ความเข้าใจของวิทยากร ได้คะแนนเฉลี่ย ๔.๗๕ อยู่ในระดับ มาก
 - ๓.๓ การตอบข้อซักถาม ตรงประเด็น เข้าใจง่าย ได้คะแนนเฉลี่ย ๔.๖๒ อยู่ในระดับ มาก
 - ๓.๔ ความรู้ที่ได้จากการเข้าอบรมเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานของท่านมากน้อยแค่ไหน ได้คะแนนเฉลี่ย ๔.๗๙ อยู่ในระดับ มาก
 - ๓.๕ การนำความรู้มาประยุกต์ใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ได้คะแนนเฉลี่ย ๔.๗๕ อยู่ในระดับ มาก
 - ๓.๖ ความเหมาะสมของ อาหาร และอาหารว่าง ได้คะแนนเฉลี่ย ๔.๖๗ อยู่ในระดับ มาก
 - ๓.๗ ความเหมาะสมของเวลาการจัดโครงการฯ ได้คะแนนเฉลี่ย ๔.๗๐ อยู่ในระดับ มาก
 - ๓.๘ ความเหมาะสมของสถานที่การจัดโครงการฯ ได้คะแนนเฉลี่ย ๔.๗๕ อยู่ในระดับ มาก
 - ๓.๙ การประชาสัมพันธ์การจัดโครงการฯ ได้คะแนนเฉลี่ย ๔.๖๖ อยู่ในระดับ มาก
๔. สรุปภาพรวมความพึงพอใจในการดำเนินโครงการฯ ได้คะแนนเฉลี่ย ๔.๗๑ อยู่ในระดับมาก
๕. โครงการดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

สรุปภาพรวมเนื้อหาการจัดโครงการอบรมคุณธรรม – จริยธรรม เสริมสร้างการมีวินัยในการปฏิบัติราชการ
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๘ นายคำปู้ ตำตา ตำแหน่ง นายกองค้การบริหารส่วนตำบลบ้านขาว เป็นประธานกล่าวเปิดโครงการอบรมคุณธรรม – จริยธรรม เสริมสร้างการมีวินัยในการปฏิบัติราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ และนายรักศักดิ์ แก้วรอด ตำแหน่ง ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขาว เป็นผู้กล่าวรายงาน วัตถุประสงค์ของการอบรม และดำเนินกิจกรรมประกาศแสดงเจตจำนงสุจริตด้านคุณธรรม และความโปร่งใสในการบริหารงานของผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขาว เสร็จกิจกรรม ฟังบรรยายคุณธรรมนำชีวิตเป็นสุข

- พุทธธรรมนำสุข (การใช้หลักในการดำเนินชีวิตด้านการทำงานด้านครอบครัวและด้านสังคม)
- คุณธรรม จริยธรรม ในการประพฤติตนต่อเพื่อร่วมงานและสังคม
- หลักการครองตน ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ
- อบรมเทคนิคการปฏิบัติธรรม ผูกจิต ผูกสมาธิ ให้เกิดปัญญาและกำลังใจที่ดีในการทำงาน และส่งเสริมความรักสามัคคี เสียสละ ช่วยเหลือ แบ่งปันและเห็นคุณค่าของกันและกัน

โดยพระวิทยากร พระมหาสุธากร มนต์โม เจ้าอาวาสวัดบัวจุม

สรุปเนื้อหาการบรรยายได้ดังนี้

อปธานิยธรรม ๗ ประการ: ธรรมะเพื่อการเจริญรุ่งเรืองในองค์กรเรียนรู้เกี่ยวกับอปธานิยธรรม ๗ ประการ ที่ช่วยเสริมสร้างความเจริญรุ่งเรืองในองค์กรและการปกครอง รวมถึงการเคารพและการไม่ข่มเหงสตรี เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขขออปธานิยธรรม ๗ ประการธรรมะเพื่อประชาชน ธรรมสำหรับผู้ปกครอง ที่ต้องการความเจริญรุ่งเรืองแก่องค์กร ๑. ประชุมเนื้อหา ๒. พร้อมเพรียงกันทำกิจที่พึงทำ ๓. ไม่บัญญัติสิ่งใหม่ที่ขัดต่อของเดิม ๔. เคารพผู้ใหญ่ ๕. ไม่ข่มเหงสตรี ๖. เคารพพูนียสถาน ๗. อุปถัมภ์ผู้ทรงธรรมอรุณสว่างยามเช้า

การแตกความสามัคคี จึงเป็นสัญญาณของความหายนะ การทะเลาะวิวาทกัน เป็นปากทางแห่งความเสื่อม บัณฑิตจึงสนับสนุนความพร้อมเพรียงกันของหมู่คณะ ความสามัคคีค้ำจุนประเทศชาติและโลกนี้ที่เดียว ไม่ใช่เรื่องเล็กๆ น้อยๆ ถ้าประเทศใดไม่เห็นความสำคัญของอปธานิยธรรมแล้ว ความวัฒนาถาวรของประเทศชาติก็อยู่ได้ไม่นาน ดังนั้น ถ้าเราปรารถนาความเจริญในชีวิต ขอให้ประพฤติปฏิบัติตามหลักอปธานิยธรรม ๗ ประการ

๑. ประชุมเนืองนิตย์: หมั่นปรึกษาหารือกันในที่ประชุมอย่างสม่ำเสมอ
๒. พร้อมเพรียง: ประชุม เลิกประชุม และร่วมกันทำกิจที่ควรทำอย่างพร้อมเพรียง
๓. ไม่บัญญัติสิ่งใหม่ที่ขัดต่อของเดิม: ไม่บัญญัติสิ่งที่ขัดต่อหลักการเดิม และไม่ล้มล้างสิ่งที่วางไว้แล้ว
๔. เคารพผู้ใหญ่: ให้ความเคารพและรับฟังความคิดเห็นของผู้มีอาวุโส
๕. ไม่ข่มเหงสตรี: ไม่ล่วงเกินสตรีในหมู่คณะ
๖. เคารพพูนียสถาน: เคารพและบำรุงรักษาสถานที่สำคัญทางศาสนาและวัฒนธรรม
๗. อุปถัมภ์ผู้ทรงธรรม: ให้ความคุ้มครองและสนับสนุนผู้ประพฤติดี ถ้าทุกๆ คนในโลก เริ่มหันหน้ามา หุดคุยกันด้วยน้ำใสใจจริง มีสามัญสำนึกของความเป็นเจ้าของโลกใบนี้ แล้วแสวงจุดร่วมสมานจุดต่าง มีใจเป็น

หนึ่งเดียวกัน มีสามัคคีธรรม เมื่อนั้น ความใฝ่ฝันร่วมกันของทุกคน ที่จะเห็นโลกมีสันติสุขอย่างแท้จริง จะสำเร็จ สมปรารถนาอย่างง่ายดาย เป็นความเจริญก้าวหน้าทั้งทางวัตถุ และจิตใจที่ไปพร้อมๆ กัน ไม่ขัดแย้งกัน ให้ทุกๆ ท่านสามัคคีปรองดองประสานใจกันให้เป็นหนึ่ง ปฏิบัติธรรมกันให้ได้ทุกๆ วัน จะได้ช่วยกันทำโลกนี้ให้เป็นโลกแก้ว โลกในอุดมคติของมวลมนุษยชาติ ที่ทุกคนมีธรรมะเป็นอาภรณ์กันทุกคน

การอยู่ร่วมกันในสังคมมักจะมีปัญหาเกิดขึ้นเสมอ โดยเฉพาะการกระทบกระทั่งกันด้วยวาจาใจ และการเบียดเบียนกัน สังคมที่มีการเบียดเบียนกันสังคมนั้นย่อมหาความสุขไม่ได้ การปฏิบัติตนให้อยู่ร่วมกันในสังคมให้ราบรื่นเรียบร้อย มีความสุข และมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน พระพุทธเจ้าได้ให้หลักธรรมในการอยู่ร่วมกันไว้ยกตัวอย่างดังนี้

การมีสังคหวัตถุ ๔ คือ มีเครื่องสงเคราะห์ซึ่งกันและกัน ซึ่งประกอบด้วย

๑. ทาน คือ การให้ปันสิ่งของ ๆ ตนต่อผู้อื่น การผูกใจคนต้องอาศัยการให้เป็นหลักพื้นฐาน การให้เป็นการแสดงออกถึงไมตรีจิตของผู้ให้ที่ผู้รับพอใจ

๒. ปิยวาจา คือ การมีถ้อยคำที่ไพเราะอ่อนหวาน น่าฟัง ซึ่งเป็นอีกส่วนหนึ่งที่จะช่วยครองใจคนด้วยไมตรีจิต

๓. อัถตถจริยา คือ การประพฤติตนให้เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น เป็นคนไม่ดูตาย รู้จักช่วยเหลือผู้อื่น บำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม

๔. สมานัตตตา คือ ความเป็นผู้มีตนสม่าเสมอ วางตนเหมาะสมไม่ถือตัว นอบน้อมต่อผู้ใหญ่

การมีผาสุกวิหารธรรม คือ ธรรมอันเป็นเครื่องอยู่อย่างมีความสุข คนเราไม่ว่าจะอยู่ร่วมกันในครอบครัว ในองค์กร หรือในสังคมก็ตาม จะอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขได้ต้องตั้งมั่นอยู่ในหลักธรรม ๖ ประการ คือ

๑. เมตตาทายกรรม คือ มีเมตตาต่อกัน ทำอะไรด้วยกายที่ไม่ก่อความเดือดร้อนแก่ผู้อื่น

๒. เมตตาวจีกรรม คือ จะพูดอะไรต้องมีเมตตาต่อกัน โดยสำนึกถึงความเสียหายของผู้อื่น ไม่พูดให้เกิดความเข้าใจผิด หรือแตกแยกความสามัคคี

๓. เมตตามโนกรรม คือ คิดอะไรต้องมีจิตเมตตาทั้งต่อหน้าและลับหลัง มีความปรารถนาดี ไม่คิดร้าย คิดทำลาย ไม่คิดแก้แค้น คิดแต่ในทางที่ดีเป็นกุศล

๔. มีการแบ่งปันลาภที่ตนได้มาแล้วโดยชอบธรรม ให้แก่ผู้อื่นที่สมควรให้ โดยไม่หวังไว้ใช้หรือบริโภคนแต่เพียงผู้เดียว

๕. มีความประพฤติเสมอกัน คือ จะต้องมียศบริสุทธิเหมือนกัน ไม่รังเกียจผู้อื่น ต้องเคารพในสิทธิอันเสมอภาคกัน

๖. มีความคิดถูก คิดดีเหมือนกัน คือ มีความคิดเห็นที่ประเสริฐ เป็นความคิดที่เกื้อกูลไปสู่ความสุข ความเจริญ และพ้นทุกข์ ไม่วิวาทกับใคร ๆ เพราะมีความเห็นผิดกัน

การมีสามัคคีธรรม คือ ความพร้อมเพรียงของหมู่คณะทำให้เกิดสุขในทางปฏิบัติ สามัคคีธรรมประกอบด้วย

๑. ความสามัคคีทางกาย คือ การทำงานร่วมกันด้วยความเสียสละ

๒. ความสามัคคีทางใจ คือ มีความพร้อมใจกันที่จะทำกิจทุกอย่าง

๓. ความสามัคคีทางความคิด คือ การช่วยกันคิดสร้างสรรค์ความเจริญให้เกิดแก่ส่วนรวม ไม่คิดเพื่อประโยชน์ส่วนตัว

หลักการครองตน

หลักการครองตน ประกอบด้วยหลักธรรมดังต่อไปนี้

๑. เป็นผู้มียุคลิภภาพที่ดี คือ เป็นผู้มีความสุขกาย และ สุขภาพจิตที่ดี

๑.๑ มีสุขภาพกายที่ดี คือ เป็นผู้มีความสุขอนามัยที่ดี มีท่วงท่ากิริยา รวมทั้งการแต่งกาย ที่สุภาพ เรียบร้อย ดึงงาม สะอาด และดูสง่างามสมฐานะ

๑.๒ มีสุขภาพจิตที่ดี คือ เป็นผู้มื่อธยาศยใจคอที่งาม เป็นคนดี มีศีลธรรม ได้แก่ ศรัทธา ศีล สุตะ จาคะวิริยะ สติ สมาธิ และปัญญาผู้มีศรัทธา หมายถึง เป็นผู้รู้จักศรัทธาบุคคล และข้อปฏิบัติที่ควรศรัทธา ไม่ลุ่มหลง งามภายในที่ตั้งแห่งความลุ่มหลง

ผู้มีศีล คือ ผู้ที่รู้จักสำรวมระวัง ความประพฤติปฏิบัติ ทางกาย และทางวาจา ให้เรียบร้อย ดึงงามไม่ประพฤติ เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น

ผู้มีสุตะ คือ ผู้ได้เรียนรู้ทางวิชาการ และได้ศึกษาค้นคว้าในวิชาชีพดี

ผู้มีจาคะ คือ เป็นผู้มื่อจิตใจกว้างขวาง ไม่คับแคบ รู้จักเสียสละ

ผู้มีวิริยะ คือ ผู้ขยันหมั่นเพียร ในการประกอบกิจการงานงานอาชีพ และ/หรือในหน้าที่ รับผิดชอบ

ผู้มีสติ คือ ผู้รู้จัก ยับยั้ง ชั่งใจ รู้จักคิดไตร่ตรองให้รอบคอบ ก่อนคิด พูด ทำ

ผู้มีสมาธิ คือ ผู้มื่อจิตใจตั้งมั่น ช่มกิเลสนิวรณ์

ผู้มีปัญญา คือ ผู้มีปัญญารู้เห็นชอบรอบรู้ทางเจริญ ทางเสื่อมแห่งชีวิต ตามที่เป็นจริง

๒. ผู้มีกัลยาณมิตรธรรม คือ ผู้มีคุณธรรมของมิตรที่ดี ๗ ประการ คือ

๑) เป็นผู้น่ารัก (ปิโย) คือ เป็นผู้มื่อจิตใจกอบปรด้วยเมตตากรุณาพรหมวิหาร

๒) เป็นผู้น่ารักพบพวชา (ครุ) คือ เป็นผู้ที่สามารถเอาเป็นที่พึ่งอาศัย เป็นที่พึ่งทางใจ

๓) เป็นผู้ไม่นับถือ นำเจริญใจ (ภวานิโย) ด้วยว่า เป็นผู้ได้ฝึกฝนอบรมตนมาดีแล้ว ควร แก่การยอมรับและ ยกย่องนับถือ เอาเป็นเยี่ยงอย่างได้

๔) เป็นผู้รู้จักพูดจาโดยมีเหตุผลและหลักการ (วัตตา) รู้จักชี้แจง แนะนำ ให้ผู้อื่น เข้าใจดี แจ่มแจ้ง เป็นที่ ปรีกษาที่ดี

๕) เป็นผู้อดทนต่อถ้อยคำที่ล่วงเกิน วิพากษ์ วิจารณ์ ชักถาม หรือขอปรีกษาหารือ ขอ ให้คำแนะนำต่างๆ ได้ (วจนกขโม)

๖) สามารถแปลงชี้แจงเรื่องที่ลึกซึ้ง หรือเรื่องที่ยุ่งยากซับซ้อนให้เข้าใจอย่าง ถูกต้อง และ ตรงประเด็นได้ (คัมภีรญู จะ กะถัง กัตตา)

๗) ไม่ชักนำไปในอฐานะ (โน จัญฐาเน นโยชะเย) คือไม่ชักจูงไปในทางเสื่อม (อบายมุข) หรือ ไปในทางที่ เหลวไหลไร้สาระ หรือที่เป็นโทษ เป็นความทุกข์ เดือดร้อน

หลักการครองงาน

หลักการครองงาน ประกอบด้วยหลักธรรม คือ อิทธิบาทธรรม ได้แก่

๔.๑ ฉันทะ ความรักงาน คือ จะต้องเป็นผู้รักงานที่ตนมีหน้าที่รับผิดชอบอยู่ และทั้งจะต้อง เอาใจใส่

กระตือรือร้นในการเรียนรู้งาน และเพิ่มพูนวิชาความรู้ความสามารถในการทำกิจการงาน และ มุ่งมั่นที่จะ ทำงาน

ในหน้าที่รับผิดชอบหรือกิจการงานอาชีพของตนให้สำเร็จเรียบร้อยอยู่เสมอ

๔.๒ วิริยะ ความเพียร คือ จะต้องเป็นผู้มีความขยันหมั่นเพียร ประกอบด้วยความอดทน ไม่ย่อท้อต่อความ ยากลำบากในการประกอบกิจการงานในหน้าที่หรือในอาชีพของตน จึงจะถึงความสำเร็จ และความ เจริญก้าวหน้าได้

๔.๓ จิตตะ ความเป็นผู้มีใจจดจ่ออยู่กับการทำงาน ผู้ที่จะทำงานได้สำเร็จด้วยดี มี ประสิทธิภาพนั้น จะต้องเป็น ผู้เอาใจใส่ต่อกิจการงานที่ทำ และมุ่งกระทำงานอย่างต่อเนื่องจนกว่าจะสำเร็จ ไม่ทอดทิ้งหรือวางธุระเสีย กลางคันไม่เป็นคนจับจด หรือทำงานแบบทำๆ หยุดๆ

หัวหน้าหน่วยงานหรือผู้บริหารจะต้องคอยดูแลเอาใจใส่ “ติดตามผลงาน และ/หรือ ตรวจงาน”

หน่วยงานต่างๆ ภายในองค์การของตน เพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัย ตัดสินใจ และสั่งการ ให้กิจการงาน ทุกหน่วยดำเนินตามนโยบายและแผนงาน ให้ถึงความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

๔.๔ วิมังสา ความเป็นผู้รู้จักพิจารณาเหตุสังเกตผลในการปฏิบัติงานของตนเอง และของผู้ย่อยหรือของผู้อยู่ ได้บังคับบัญชา ว่า ดำเนินไปตามนโยบายและแผนงานที่วางไว้หรือไม่ ได้ผลสำเร็จ หรือมีความคืบหน้าไปตาม วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่เพียงไร มีอุปสรรคหรือปัญหาที่ควรได้รับการ ปรับปรุงแก้ไขวิธีการทำงาน หรือ วิธีการบริหารกิจการงานนั้นให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้อย่างไร ขั้นตอนนี้ เป็นการนำข้อมูลจากที่ได้ติดตาม ประเมินผลงานหรือตรวจงานนั้นแหละมาวิเคราะห์ วิจัย ให้ทราบเหตุผล ของปัญหาหรืออุปสรรคข้อขัดข้องใน การทำงาน แล้วพิจารณาแก้ไขปัญหาเหล่านั้น และปรับปรุงพัฒนาวิธี การทำงานให้ดำเนินไปสู่ความสำเร็จ ให้ ถึงความเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้นไปได้

อนึ่ง อิทธิบาทธรรม ข้อ “วิมังสา” คือความเป็นผู้รู้จักพิจารณาเหตุสังเกตผลในการทำงาน ให้ได้ผลดีนี้ กล่าวโดยความหมายอย่างกว้าง จะเห็นมีข้อปฏิบัติที่จะช่วยให้การปฏิบัติงานในหน้าที่รับผิดชอบ หรือในการ ประกอบสัมมาอาชีพะ ให้ได้ผลดีและมีความเจริญมั่นคงยิ่งกว่าข้ออื่นๆ อีก ที่ในวงวิชาการบริหาร ได้ศึกษาวิจัย เห็นผลดีมาแล้ว ได้แก่

ก) เป็นผู้มีความคิดริเริ่มด้วยความคิดสร้างสรรค์โครงการ ใหม่ๆ ที่ เป็นประโยชน์สุขแก่หมู่คณะ สังคม และประเทศชาติ และวิธีการทำงานใหม่ๆ ให้การปกครอง การบริหาร กิจการงานได้บังเกิดผลดี มีประสิทธิภาพ สูงยิ่งขึ้น

ข) มีความคิดพัฒนา คือ เป็นนักพัฒนา ปรับปรุงแก้ไขสิ่งที่ล้าหลัง หรือข้อบกพร่องในการทำงานให้ดีขึ้นอยู่เสมอ

ค) เป็นผู้มีสำนึกในภาระหน้าที่ความรับผิดชอบต่อสูง คือ มี สำนึกในความรับผิดชอบต่อตนเอง โดย การศึกษาหาความรู้ เพิ่มพูนศักยภาพ และ สำนึกในการสร้าง ฐานะของตน และมีสำนึกในหน้าที่ความ รับผิดชอบต่อส่วนรวม คือต่อครอบครัว ต่อองค์กรและหมู่คณะ ที่ตนรับผิดชอบต่ออยู่ และต่อสังคมประเทศชาติ ให้เจริญสันติสุข และมั่นคง โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำนึกในหน้าที่ รับผิดชอบต่อสถาบันหลักทั้ง ๓ ของประเทศ ชาติไทยเรา คือ สถาบันชาติ ๑ สถาบันพระพุทธศาสนา ๑ และสถาบันพระมหากษัตริย์ ๑ เพราะสถาบันหลัก ทั้ง ๓ นี้ หากสถาบันใดคลอนแคลน ไม่มั่นคง ไม่ว่า จะเป็นเพราะถูกศัตรูภายใน และ/หรือ ศัตรูจากภายนอก รุกราน ย่อมกระทบกระเทือนถึงสถาบันหลักอื่นๆ ของชาติไทยเรา ให้พลอยคลอนแคลนอ่อนแอไปด้วยผู้นำที่ดี จึงย่อมต้องสำเหนียก และจักต้องมีความสำนึก ในหน้าที่ความ รับผิดชอบต่อ สถาบันหลักทั้ง ๓ นี้ อย่างจริงจัง และจะต้องรับช่วยกันดำเนินการ ให้ความ คุ่มครอง ป้องกัน แก้ไข บำรุง รักษา อย่างเข้มแข็งจริงจัง และ ต่อเนื่อง ให้เกิดความเจริญ และ ความสันติสุขอย่างมั่นคง ให้ได้

๑) มีความมั่นใจตนเอง นี่หมายถึง มีความมั่นใจ โดยธรรม คือ มีความมั่นใจในความรู้ความสามารถ สติปัญญา และวิสัยทัศน์ และทั้งคุณธรรม คือ ความเป็นผู้มีศีล มีธรรม อันตนได้ศึกษาอบรมมาดีแล้ว มิใช่มีความมั่นใจอย่างผิดๆ ลอยๆ อย่างหลงตัวหลงตน ทั้งๆ ที่แท้จริง ตนเอง หาได้มีคุณสมบัติและคุณธรรมดีสมจริงไม่ และจักต้องรู้จักแสดงความ มั่นใจ ในเวลาคิด พูด ทำให้ เหมาะสมกับกาละ เทศะ บุคคลสถานที่ และ ประชุมชน ด้วยหลักการครองคน ประกอบด้วยหลักธรรมดังต่อไปนี้

๑. รู้จักหลักปฏิบัติต่อกันด้วยดี ระหว่างผู้บังคับบัญชากับลูกน้อง หรือผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ตามหลักธรรมของพระพุทธเจ้า ชื่อ “เหตุภูมิติก” มีเนื้อความว่า “เหตุภูมิติก” คือ ทิศเบื้องต่ำ เจ้านาย หรือผู้บังคับบัญชา พึงบำรุงบำว คือผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ด้วยสถาน ๕ คือ

๑.๑ ด้วยการจัดงานให้ตามกำลัง กล่าวคือ มอบหมายหน้าที่การงานให้ตามกำลังความรู้ สติปัญญา ความสามารถรู้จักใช้คนให้ถูกกับงาน

๑.๒ ด้วยการให้อาหารและบำเหน็จรางวัล กล่าวคือ เมื่อทำดี ก็รู้จักยกย่องชมเชย และ/หรือ สนับสนุนอุดหนุน ให้ได้รับบำเหน็จรางวัล เลื่อนยศ เลื่อนตำแหน่งตามสมควรแก่ฐานะ เมื่อทำไม่ดี ก็ให้คำ ตักเตือน แนะนำสั่งสอน ให้พัฒนาสมรรถภาพให้ดีขึ้น ถ้าไม่ยอมแก้ไขพัฒนาตนให้ดีขึ้น ก็ต้องตำหนิ และมีโทษ ตามกฎเกณฑ์โดยชอบธรรม

๑.๓ ด้วยการรักษาพยาบาลในยามเจ็บไข้ กล่าวคือ ต้องรู้จักดูแลสารทุกข์ สுகดิบของ ผู้อยู่ใต้บังคับ บัญชาไม่เป็นผู้แล้งน้ำใจ คือไม่ปฏิบัติกับลูกน้อง หรือผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา

๑.๔ ด้วยแจกของมีรสดีแปลกๆ ให้กิน หมายความว่า ให้รู้จักมีน้ำใจแบ่งปันของกิน ของใช้ดีๆ ให้ ลูกน้อง

๑.๕ ด้วยปล่อยในสมัย คือ รู้จักให้ลูกน้อง หรือผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาได้ลาพักผ่อนบ้าง ส่วนบำว หรือ ลูกน้องผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา เมื่อเจ้านาย หรือผู้บังคับบัญชา ทำนุบำรุงอย่างนี้แล้ว ก็พึงปฏิบัติอนุเคราะห์ เจ้านาย ผู้บังคับบัญชาด้วยสถาน ๕ ตอบแทนด้วยเช่นกัน คือ

(๑) ลูกขึ้นทำงานก่อนนาย คือ ให้รับสนองงานผู้บังคับบัญชาด้วยความขยันขันแข็ง ธรรมดาทำงาน ก่อนนาย หรือผู้บังคับบัญชา อย่างน้อย ก็มาให้ทันเวลาทำงาน ไม่มาสายกว่านาย หรือ สายกว่าเวลาทำงาน ตามปกติ

(๒) เลิกการทำงานที่หลังนาย คือ ทำงานด้วยความขยันขันแข็ง แม้เลิก ก็ควรเลิก ที่หลังนาย หรือ ผู้บังคับบัญชา อย่างน้อยก็อยู่ทำงานให้เต็มเวลา ไม่หนีกลับก่อนเวลาเลิกงาน

(๓) ถือเอาแต่ของทีนายให้ คือ มีความซื่อสัตย์ จงรักภักดี ไม่คดโกงนาย หรือผู้บังคับ บัญชา ไม่คอร์รัปชั่น ไม่เรียกร้องต้องการโดยไม่เป็นธรรม หรือเกินเหตุ

(๔) ทำงานให้ดีขึ้น คือ ต้องรู้จักพัฒนาคุณวุฒิ ความรู้ ความสามารถ และวิสัยทัศน์ในการ ทำงานให้ ได้ผลดี มีประสิทธิภาพสูง

(๕) นำคุณของนายไปสรรเสริญ คือ รู้จักนำคุณความดีของเจ้านาย ผู้บังคับบัญชา ไปยกย่อง สรรเสริญ ตามความเป็นจริง ในที่และโอกาสอันสมควร

กล่าวโดยย่อ ผู้บังคับบัญชา กับผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา พึงปฏิบัติต่อกัน ดังค่านักปกครอง นักบริหารแต่ โบราณกล่าวว่า “อยู่สูงให้นอนคว่ำ อยู่ต่ำให้นอนหงาย”

“อยู่สูงให้คนอื่นคว่ำ” หมายความว่า เป็นผู้ปกครอง ผู้บังคับบัญชา หรือเป็นผู้นำคน พึง ดูแลเอาใจใส่ ทำนุบำรุง ผู้ใต้บังคับบัญชา หรือลูกน้องด้วยดี คือด้วยความเป็นธรรม ตามหลักธรรมของ พระพุทธเจ้า ตามที่กล่าวข้างต้น นี้เพื่อให้ลูกน้อง หรือผู้ใต้บังคับบัญชา มีขวัญกำลังใจในการสนองงาน ได้เต็มที่ อย่าให้ลูกน้อง หรือผู้อยู่ใต้ บังคับบัญชา เกิดความรู้สึกท้อถอย ว่าทำดีสักเท่าใด ผู้ใหญ่ ก็ไม่เหลียวแล ดังคำโบราณท่านว่ามีปาก ก็มีเปล้า เหมือนเต่าหอยเป็นผู้น้อย แม้ทำดี ไม่มีขลังหรืออย่าให้ลูกน้อง หรือผู้ใต้บังคับบัญชา เกิดความรู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจว่า ผู้ใหญ่ไม่ ยุติธรรม มักเลือกปฏิบัติไม่เสมอกัน ดังคำที่ว่า(เรา) ทำงานทั้งวัน ได้พันห้า(ส่วนคนอื่น) เดินไป เดินมา ได้ห้าพัน “อยู่ต่ำให้นอนหงาย” หมายความว่า ลูกน้อง หรือผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ก็พึงปฏิบัติตน ต่อเจ้านาย หรือผู้บังคับบัญชาด้วยดี รับสนองงานท่านด้วยความยินดี ด้วยใจจริง และทำงานด้วยความ เข้มแข็ง ตามหลักธรรม

คือ “เหตุภูมิติก” ดังที่กล่าวมาแล้ว

๒. เป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ด้วยคุณธรรม คือ พรหมวิหารธรรม และสังคหัตถุ

พรหมวิหารธรรม คุณธรรมเครื่องอยู่ของผู้ใหญ่ ๔ ประการ

(๑) เมตตา คือ ความรัก ปราบปรามที่จะให้ผู้อื่นอยู่ดีมีสุข

(๒) กรุณา คือ ความสงสาร ปราบปรามให้ผู้อื่นมีทุกข์ เตือดร้อน ให้พ้นทุกข์

(๓) มุทิตา คือ ความพลอยยินดี ที่ผู้อื่นได้ดี ไม่คิดอิจฉาริษยากัน

(๔) อุเบกขา คือ ความวางเฉย ไม่ยินดียินร้ายเมื่อผู้อื่นถึงซึ่งความวิบัติ โดยที่เราจะช่วย อะไรไม่ได้ ก็ต้องปล่อย ว่างใจของเราเองด้วยปัญญา ตามพระพุทธพจน์ว่า “สัตว์โลกเป็นไปตามกรรม” สังคหัตถุธรรม..

สังคหัตถุธรรม ๔ ประการ คือ

(๑) ทาน รู้จักให้ปัน สิ่งของ ของตน แก่ผู้อื่นที่ควรให้ปัน

(๒) ปิยวาจา รู้จักเจรจาอ่อนหวาน คือ กล่าวแต่วาจาที่สุภาพอ่อนโยน

(๓) อัถลจริยา รู้จักประพฤติสิ่งที่ประโยชน์แก่ผู้อื่น

(๔) สมานัตตตา เป็นผู้มีตนเสมอ คือ ไม่ถือตัวเย่อหยิ่ง จองหอง อวดดี

คุณธรรม ๔ ประการนี้ เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจของผู้อื่นไว้ได้ และยังความสมัคร สมานสามัคคี ให้เกิดขึ้น

ระหว่างกันและกันด้วย หรือจะเรียกว่า เป็น “หลักธรรมมหาเสน่ห์” ก็ได้

หลักธรรมาภิบาล

หลักธรรมาภิบาล คือ คุณธรรมของนักปกครองนักบริหารที่ดี คือ

๒.๑ หลักความถูกต้อง คือ มีการพิจารณาวินิจฉัยปัญหา การทำการตัดสินใจ และสั่งการด้วยความถูกต้องตาม กฎหมายบ้านเมือง และกฎระเบียบข้อบังคับ ขององค์กรที่ออกตามกฎหมายถูกต้องตามหลักศีลธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีที่ดีของสังคม ถูกต้อง ตามนโยบายของผู้บังคับบัญชาหน่วยเหนือ และถูกต้องตรง ประเด็นตามหลักวิชา และได้รับความพึงพอใจ จากคนที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย

๒.๒ หลักความเหมาะสม คือ รู้จักคิด พุด ทำ กิจกรรมงาน และปฏิบัติงานได้เหมาะสม ถูกกาลเทศะ บุคคล

สังคม และสถานการณ์ (มีสัพบุริสธรรม)

สัปปุริสธรรม คือ คุณธรรมของสัตบุรุษ คือคนดีมีศีลธรรม มี ๗ ประการ คือ

๓.๑ อัมมัญญาตา รู้จักเหตุ ได้แก่ ปัญญารู้เหตุแห่งทางเจริญ และทางเสื่อม เป็นต้น

๓.๒ อัตถัญญาตา รู้จักผล ได้แก่ ปัญญารู้ผล ที่เป็นมาแต่เหตุ หรือปัจจัยให้เกิดผลต่างๆ ตามที่เป็นจริง

๓.๓ อัตตัญญาตา รู้จักตน คือ รู้ภูมิธรรม ภูมิปัญญา และฐานะของตน ตามที่เป็นจริง แล้ววางตนให้เหมาะสมแก่ฐานะ

๓.๔ มัตตัญญาตา รู้จักประมาณตน ปฏิบัติตน วางตน ให้เหมาะสมแก่ฐานะ และรู้จัก ประมาณในการบริโภคใช้สอยทรัพย์สินที่มีอยู่ และตามมีตามได้

๓.๕ กาลัญญาตา รู้จักกาล คือ รู้จักเวลา หรือโอกาสที่ควร และไม่ควรรพุด หรือกระทำ การต่างๆ

๓.๖ ปริสัญญญาตา รู้จักชุมชน ว่ามีอัยยาศัยใจคอ ฐานะความเป็นอยู่ และขนบธรรมเนียม ประเพณีของ หมู่ชนต่างๆ เพื่อให้รู้จักวางตัวให้เหมาะสม

๓.๗ ปุคฺลัญญาตา รู้จักบุคคล ว่ามีอัยยาศัยใจคอ มีภูมิธรรม ภูมิปัญญา และมีฐานะอย่างไร เพื่อปฏิบัติตนหรือวางตน ให้เหมาะสมตามฐานะของเราและของเขา

๒.๓ หลักความบริสุทธิ์คือ มีการวินิจฉัย สั่งการ กระทำกิจการงาน ด้วยความบริสุทธิ์ใจ คือ ด้วยเจตนา ความคิดอ่าน ที่บริสุทธิ์

๒.๔ หลักความยุติธรรม คือ มีการวินิจฉัย สั่งการ และปฏิบัติต่อผู้อยู่ใต้ปกครอง และบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้วยความชอบธรรม บนพื้นฐานแห่งหลักธรรม หลักการ เหตุผล และข้อมูลที่ต้อง เชื่อถือได้ และตรง ประเด็นและด้วยความเที่ยงธรรม คือ ไม่อคติ หรือลำเอียงด้วยความหลงรัก หลงชัง ด้วยความกลัวเกรง และด้วยความหลง ไม่รู้จริง คือขาดข้อมูลที่ถูกต้องเชื่อถือได้ และสมบูรณ์ เป็นเครื่อง ประกอบการวินิจฉัย ตัดสินใจ ให้ความเที่ยงธรรม

หลัก “ธรรมาภิบาล” นี้ เมื่อกระจายเป็นข้อปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ สำหรับพระราชามหากษัตริย์ ที่ทรงใช้ปกครองพระราชอาณาจักร ให้อาณาประชาราษฎร์อยู่เย็นเป็นสุข ชื่อว่า “ทศพิธราชธรรม” อันผู้ปกครอง/ผู้บริหารประเทศชาติทุกระดับ และแม้ผู้บริหารองค์กรอื่นๆ พึงใช้ประกอบ การปฏิบัติงานของตน ให้บรรลุความสำเร็จตามเป้าหมาย เพื่อประโยชน์สุขแก่ประชาชนโดยส่วนรวม ได้เป็นอย่างดี ทศพิธราชธรรม...

“ทศพิธราชธรรม” พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ผู้ทรงคุณอันประเสริฐของเรา ได้ทรงถือ เป็นหลักปฏิบัติ ในการครองพระราชอาณาจักร ให้พสกนิกรของพระองค์อยู่เย็นเป็นสุข เป็นที่ประจักษ์ตา ประจักษ์ใจแก่ชนชาวโลกเสมอมา นั้น มี ๑๐ ประการ ตามพระพุทธภาษิตดังต่อไปนี้ คือ

๑) ทาน การให้

๒) ศีล การสังวรระวังกายและวาจา ให้เรียบร้อยดีไม่มีโทษ

๓) ปริจจาคะ การเสียสละ

๔) อาชชวะ ความซื่อตรง

๕) มัททวะ ความสุภาพอ่อนโยน

๖) ตปะ ความเพียรเพ่งเผากิเลส

๗) อักโกธะ ความไม่โกรธ

๘) อวิหิงสา การไม่เบียดเบียนผู้อื่น ตลอดทั้งสัตว์ให้ได้ทุกชัฏาก

๙) ชั้นดี ความอดทน

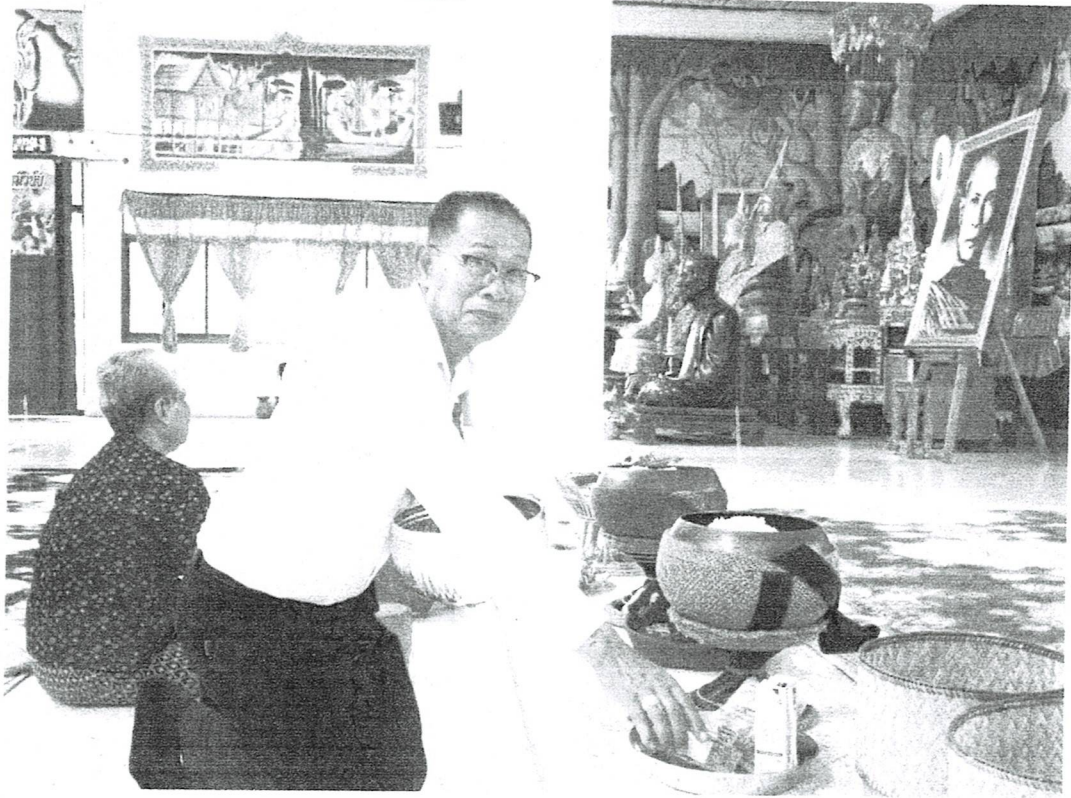
๑๐) อวิโรธนะ ความประพฤติปฏิบัติที่ไม่ผิดทำนองคลองธรรม และดำรงอาการคงที่ ไม่หวั่นไหว ด้วยอำนาจอินทรีย์นร่าย

เอกสาร รูปภาพประกอบโครงการ

เจ้าหน้าที่รับลงทะเบียนผู้เข้าร่วมอบรม

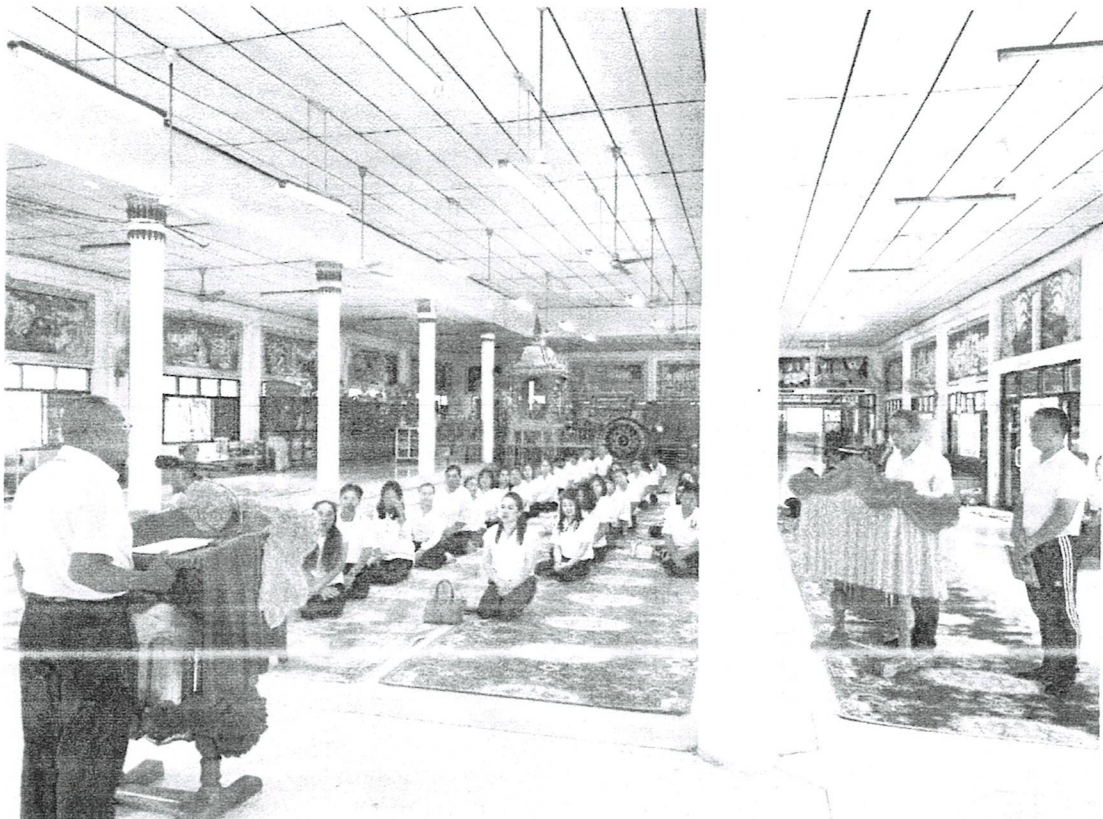
กิจกรรมทำบุญตักบาตร ถวายภัตตาหารเช้าแด่พระภิกษุสงฆ์

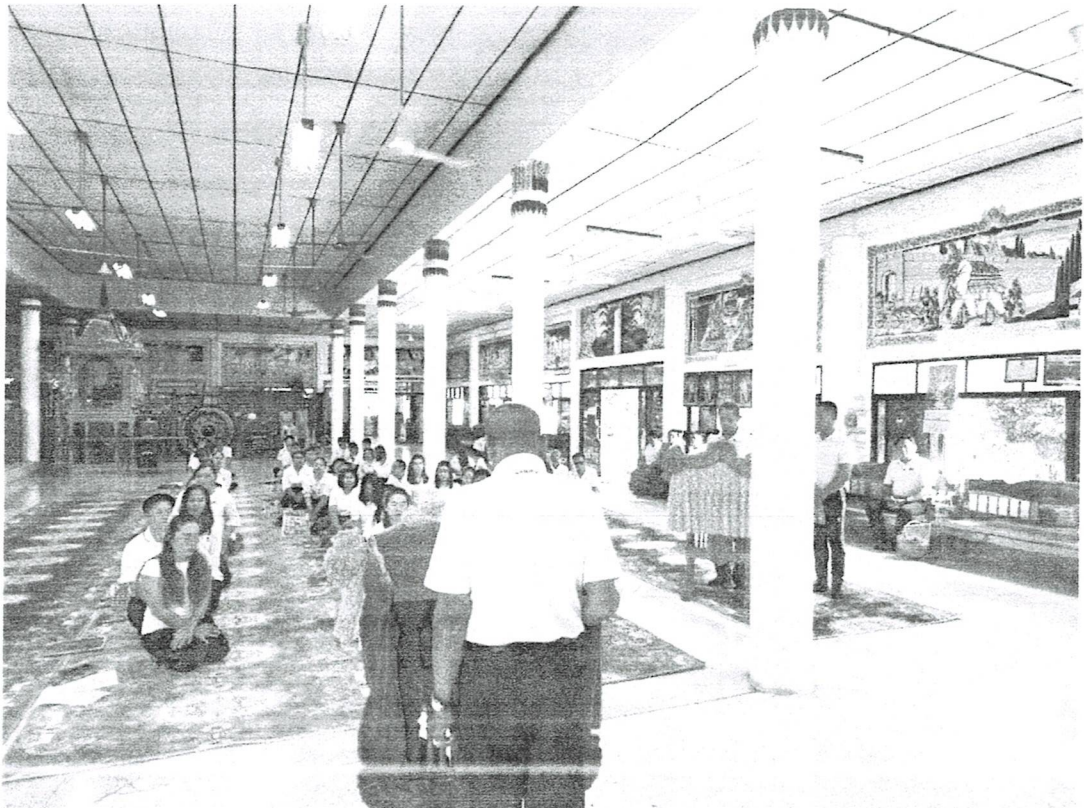

นายรักศักดิ์ แก้วรอด ตำแหน่ง ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขาว กล่าวรายงานถึงเหตุผลความจำเป็น และวัตถุประสงค์ของการจัดโครงการครั้งนี้ และ นายคำบุ๋ม คำดา ตำแหน่ง นายองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขาว และกล่าวเปิดโครงการ ก่อนดำเนินกิจกรรมต่อไป

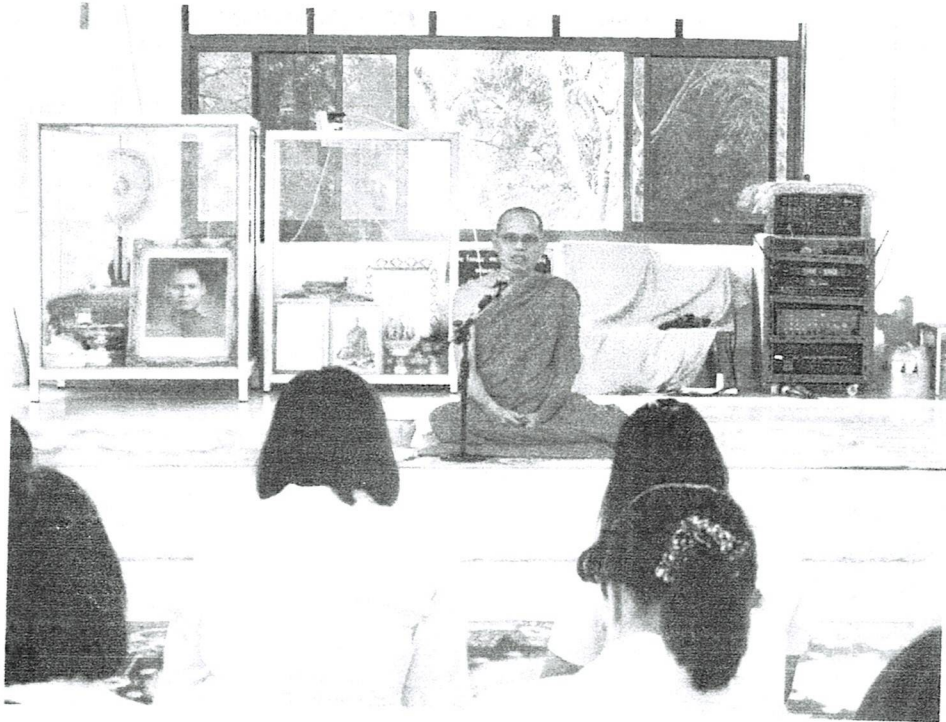

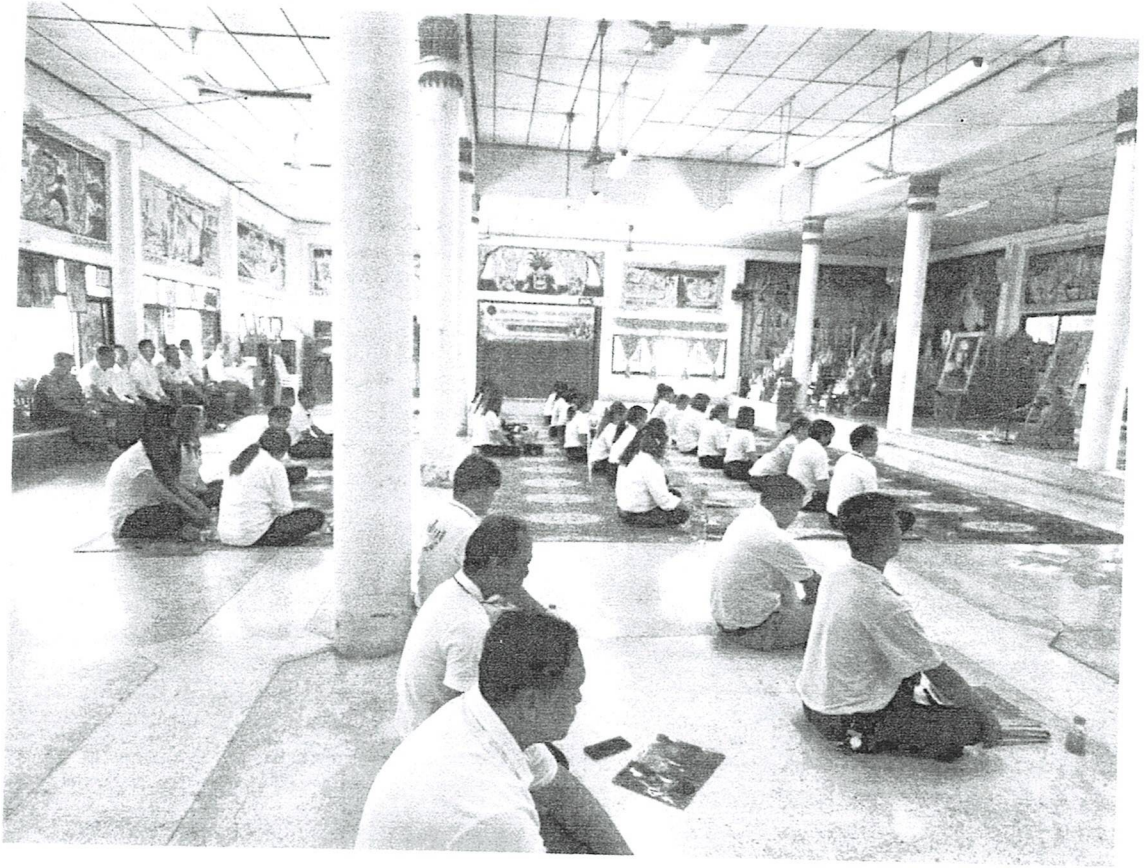
กิจกรรมประกาศแสดงเจตจำนงสุจริตด้านคุณธรรมและความโปร่งใสในการบริหารงานของผู้บริหาร สมาชิก สภาองค์การบริหารส่วนตำบลและบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขาว โดย นายคำบุญ คำดา ตำแหน่ง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขาว

รับฟังการบรรยาย จากพระวิทยากร พระมหาสุธากร มนต์โม เจ้าอาวาสวัดบัวจุม

- ความรู้เกี่ยวกับหลักคุณธรรม จริยธรรม ศีลธรรมมาใช้ในการดำเนินชีวิต
- การพัฒนาคุณภาพชีวิตและองค์กรด้วยหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา
- ฝึกการปฏิบัติธรรม (เบื้องต้น) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน

กิจกรรมจิตอาสาพัฒนาวัดบัวจุ่ม

